

רע"פ 2326/15 - עידן בנימין נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 2326/15

לפני: כבוד השופט א' שהם

המבקש: עידן בנימין

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, מיום 23.2.2015, בעפ"ג 20325-10-14, שניתן על-ידי כב' השופטים: ד ברלינר - נשיאה; ג' קרא - סג"ג; מ' סוקולוב

בשם המבקש: עו"ד מיטל רון

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, בעפ"ג 20325-10-14 (כב' השופטים: ד' ברלינר - נשיאה; ג' קרא - סג"ג; ו-מ' סוקולוב), מיום 23.2.2015, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום בתל אביב-יפו, בת"פ 55679-11-12 (כב' השופט ע' דרויאן), מיום 4.9.2014.

2. בד בבד עם הבקשה לרשות ערעור, הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר שהושת על המבקש, עד להחלטה בבקשה לרשות ערעור. בהחלטתי מיום 1.4.2015, נעתרתי לבקשה והוריתי על עיכוב ביצוע העונש.

עמוד 1

3. נגד המבקש הוגש כתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה, לפי סעיף 407(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי ביום 16.11.2011, בין השעות 17:00-22:15, התפרץ המבקש למשרד ברחוב טרומפלדור בחולון, המצוי בבעלותו של מר טלמסוב (להלן: המתלונן), בכך שפתח את דלת הכניסה באמצעות מפתח, ונכנס פנימה ללא רשות המתלונן, במטרה לבצע גניבה. בהמשך, גנב המבקש מן המקום מזוודה שהכילה מסמכים שונים; צ'קים; \$5,000; 8,000 ₪; ויהלום בגודל 5 קראט, ובשווי של כ-60,000 ₪.
4. ביום 30.7.2014, לאחר שמיעת הראיות, הרשיע בית משפט השלום את המבקש בעבירות שיוחסו לו, בציינו כי: "משדחיתי את הסבריו של הנאשם [המבקש] ונתתי לחזקתו התכופה ביהלום את מלוא משמעותה, אני מרשיע את הנאשם [המבקש] בעבירה של פריצה לבית עסק וגניבה מתוכו". ביום 4.9.2014, נגזר עונשו של המבקש והושתו עליו העונשים הבאים: 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי 4 ימי מעצרו; 6 חודשי מאסר על תנאי, למשך שנתיים, לבל יעבור המבקש עבירת פריצה מכל סוג שהוא, בין אם לבית עסק ובין אם לבית מגורים או תפילה; 3 חודשי מאסר על תנאי, למשך שנתיים, לבל יעבור המבקש כל עבירת רכוש, למעט עבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב; קנס בסך 1,000 ₪ או שלושה שבועות מאסר תמורתו; ופיצוי למתלונן בסך של 30,000 ₪.
5. המבקש ערער על פסק דינו של בית משפט השלום לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו. ביום 23.2.2015, דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של המבקש על שני חלקיו, הן לענין הכרעת הדין והן לענין העונש, בהדגיש כי "התשתית הראייתית נגד המערער [המבקש] ברורה". בהמשך, דחה בית המשפט המחוזי את הטענה באשר לקיומם של מחדלי חקירה בעניינו של המבקש, וכן את הטענה הנוגעת לאכיפה ברחבת. לענין העונש, ציין בית המשפט המחוזי, כי "לא מצאנו מקום להתערב. העונש הוא מידתי וראוי, מדובר בפריצה מתוכננת שבוצעה באמצעות מפתח. הרכוש שנגנב היה רב מאוד, גם הכסף, גם היהלום. אין זו הרשעתו הראשונה של המערער [המבקש] שבפנינו".

הבקשה לרשות ערעור

6. בבקשה לרשות ערעור נטען, כי עניינו של המבקש מעורר סוגיות עקרוניות הנוגעות לקיומם של מחדלי חקירה. לטענתו של המבקש, הימנעותה של המשטרה מאיסוף ראיות נוספות, וכשלים שונים שנפלו בעת כתיבת הדוחות בעניינו, קיפחו את הגנתו וגרמו לו לעיוות דין.

דיון והכרעה

7. ידועה ומושרשת ההלכה, לפיה רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן בצמצום, והיא מוגבלת למקרים חריגים אשר מעוררים שאלה בעלת חשיבות משפטית או ציבורית, החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים, או למקרים בהם קיים חשש לעיוות דין כלפי המבקש או משיקולי צדק כלפיו (רע"פ 2039/15 גריב נ' מדינת ישראל (2.4.2015)); רע"פ

890/15 יונגר נ' מדינת ישראל (2.4.2015); רע"פ **2136/15 פלוני נ' מדינת ישראל** (29.3.2015). לאחר שעיינתי בבקשה שלפניי ובנספחיה, לא מצאתי כי יש בטענותיו של המבקש דבר החורג מעניינו הפרטי, ואף לא מתעורר, במקרה דנן, חשש לעיוות דין כלפי המבקש. בהתאם לכך, הבקשה לרשות ערעור איננה עומדת באמות המידה שנקבעו בפסיקה, כאמור, ודינה להידחות.

8. **גם לגופו של עניין אין בידי לקבל את טענותיו של המבקש בדבר קיומם של מחדלי חקירה בעניינו,** והשפעת הדבר על הגנתו. כפי שנקבע, לא אחת, בפסיקתו של בית משפט זה, על הטוען למחדלי חקירה, להראות כי נוכח המחדלים "נפגעה יכולתו של הנאשם להתמודד כראוי עם חומר הראיות אשר עמד נגדו, עד כי קיים חשש ממשי כי הגנתו קופחה, כמו גם זכותו להליך הוגן" (ע"פ 5633/12 ניימן נ' מדינת ישראל (10.7.2013) בפסקה 48, וראו גם, ע"פ 3947/12 סלאח נ' מדינת ישראל (21.1.2013); ע"פ 5386/05 אלחורטי נ' מדינת ישראל (18.5.2006)). סבורני, כי המבקש לא עמד בנטל המוטל על שכמו להראות כי מחדלי החקירה, גם אם היו כאלה, פגעו בזכותו להליך הוגן, וגרמו לו לעיוות דין.

9. עוד ראוי להוסיף, כי הטענות שמעלה המבקש, בבקשה לרשות הערעור, כבר נדונו על-ידי שתי ערכאות, ובנסיבות דנן, אין הצדקה לדון בהן בפעם השלישית, במסגרת ערעור לבית משפט זה. עוד יצוין, כי קבלת הבקשה תחייב את התערבותו של בית משפט זה בקביעות עובדתיות אשר נעשו על-ידי הערכאה הדיונית, וכפי שציינתי **ברע"פ 1587/13 פלוני נ' מדינת ישראל (6.3.2013):**

"כלל ידוע הוא, כי ערכאת הערעור לא תתערב בממצאי עובדה ומהימנות, אשר נקבעו בידי הערכאה המבררת, אלא במקרים חריגים ומצומצמים [...] רבות נכתב על יתרונה של הערכאה הדיונית השומעת את העדים ויכולה לתור באופן ישיר אחר "אותות האמת" שנתגלו בעדויות, ולהסיק מהם מסקנות בדבר מהימנותן"

הדברים הללו נאמרים, ביתר שאת, כאשר מדובר בתקיפה של ממצאים עובדתיים בפני ערכאה שלישית.

10. אשר על כן, הבקשה לרשות ערעור נדחית בזאת.

נוכח התוצאה אליה הגעתי, החלטתי מיום 1.4.2015 מתבטלת. המבקש יתייצב לריצוי עונשו ביום 10.5.2015 עד לשעה 10:00, בימ"ר ניצן או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון ועותק מהחלטה זו. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, כ"ה בניסן התשע"ה (14.4.2015).

שׁוֹפֵט
